Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 30 (7591)
СУБОТА 26 ЛЮТАГА 1944 г.

Цана 20 кап.

Партызанам і партызанкам— узмацніць дапамогу Чырвонай Арміі, нападаць на штабы і гарнізоны праціўніка, граміць яго тылы, разбураць яго камунікацыі і сувязь, пазбаўляць яго магчымасці падцягваць рэзервы.

І. СТАЛІН.

НАПЕРАД, ЗА ПОЎНЫ РАЗГРОМ НЯМЕЦКІХ АКУПАНТАЎ!

У дзень 26-й гадавіны Чырвонай Арміі Вярхоўны Галоўнакамандуючы Маршал Совецкага Саюза таварыш Сталін звярнуўся з загадам да воінаў Чырвонай Арміі, да партызан і партызанак. Кожны совецкі патрыёт сустрэў гістарычны загад таварыша Сталіна з вялікай радасцю і гордасцю, бо гэты выдатны дакумент падводзіць велічныя вынікі гістарычных перамог Чырвонай Арміі на працягу мінулага года і вызначае далейшыя задачы па канчатковаму разгрому нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Доблесная Чырвоная Армія паспяхова правяла зімовую кампанію 1942—1943 года, выйграла летняе сражэнне 1943 года, прайшла з баямі на захад месцамі да 1.700 кіламетраў і ачысціла ад ворага амаль $^{3}/_{4}$ захопленай ім совецкай зямлі.

Новымі перамогамі азнаменавана цяперашняя зімовая кампанія Чырвонай Арміі. Доблесныя совецкія воіны ліквідавалі моцную абарону немцаў на ўсім працягу Дняпра—ад Жлобіна да Херсона, заваявалі буйнейшыя перамогі на правабярэжжы Украіны, акружылі і знішчылі на правым беразе Дняпра 10 нямецкіх дывізій і адну брыгаду. Ленінград поўнасцю вызвалены ад варожай блакады і варварскіх артылерыйскіх абстрэлаў. Заканчваецца ачышчэнне ад фашысцкіх ізвергаў Ленінградскай і Калінінскай абласцей. Чырвоная Армія ўступіла на зямлю Совецкай Эстоніі.

Разгарнулася масавае выгнанне акупантаў з Совецкай Беларусі: вызвалены амаль поўнасцю Гомельская і Палеская абласці, рад раёнаў Магілёўскай і Віцебскай абласцей.

За тры месяцы цяперашняй зімовай кампаніі Чырвоная Армія ачысціла ад немцаў каля 200.000 квадратных кіламетраў совецкай зямлі, адбіла ў ворага звыш 13.000 населеных пунктаў. Мільёны совецкіх людзей вызвалены з фашысцкай няволі.

«Цяпер ужо ўсім, павінна быць, ясна,—гаворыцца ў загадзе таварыша Сталіна, — **што гітлераўская Германія нястрымна рухаецца да катастрофы».**

Нямецка-фашысцкія разбойнікі лезуць са скуры, каб выратавацца ад гэтай катастрофы. Але дарэмныя патугі! Нічога ім не дапаможа.

Чырвоная Армія наносіць ворагу ўдар за ўдарам. 23 лютага Масква, Ленінград, Днепрапятроўск, Гомель, Растоў салютавалі доблесным войскам Чырвонай Арміі ў азнаменаванне вялікіх перамог, атрыманых за год. А праз дзень, 24 лютага, сталіца нашай Радзімы Масква салютавала двойчы. Урачыстае рэха гармат абвясціла аб вызваленні горада Дно. Услед за тым Масква салютавала доблесным войскам Першага Беларускага фронта, якія фарсіравалі раку Днепр, прарвалі моцную абарону немцаў і штурмам авалодалі горадам Рагачоў—важным апорным пунктам абароны немцаў на Бабруйскім напрамку.

Бліскучыя перамогі Чырвонай Арміі сталі магчымы дзякуючы новым працоўным подвігам совецкіх людзей у тыле. Рабочыя, сяляне, інтэлігенцыя, усе працоўныя Совецкага Саюза напружваюць свае намаганні, паказваюць цуды масавага працоўнага гераізму ў імя далейшага ўмацавання Чырвонай Арміі, у імя поўнага разгрому ворага. Гераічную барацьбу совецкага народа ўзначальвае партыя Леніна—Сталіна.

Таварыш Сталін у сваім загадзе папярэджвае совецкі народ супроць самасупакоенасці. Вораг церпіць паражэнне за паражэннем, аднак ён яшчэ не разбіты. Гітлераўцы супраціўляюцца з ярасцю асуджаных, яны кідаюць у бой апошнія сілы і рэзервы, чапляюцца за кожны метр совецкай зямлі. Таму **«як ні вялікі нашы поспехі,**—указвае ў сваім загадзе таварыш Сталін,—**мы па-ранейшаму павінны цвяроза ацэньваць сілы ворага, быць пільнымі, не дапускаць у сваіх радах зазнайства, самасупакоенасці, бестурботнасці».**

Каб заваяваць канчатковую перамогу, патрэбны няўхільна нарастаючыя ў сваёй сіле, сакрушальныя ўдары па ворагу. У адпаведнасці з гэтым таварыш Сталін ставіць рад баявых задач перад Чырвонай Арміяй, перад партызанамі і партызанкамі.

Партызанам і партызанкам таварыш Сталін загадаў: **«Узмацніць дапамогу Чырвонай Арміі, нападаць на штабы і гарнізоны праціўніка, граміць яго тылы, разбураць яго камунікацыі і сувязь, пазбаўляць яго магчымасці падцягваць рэзервы».**

Загад таварыша Сталіна—баявая праграма барацьбы за канчатковую перамогу. У вызваленых ад нямецкіх акупантаў раёнах Беларусі наш народ адкажа на загад таварыша Сталіна новымі працоўнымі подвігамі, каб як мага хутчэй аднавіць разбураную ворагам прамысловасць, сельскую гаспадарку, каб добра падрыхтавацца да веснавой сяўбы. Загад таварыша Сталіна пачуты і па той бок лініі фронта, там, дзе сёння нашы браты і сёстры яшчэ пакутуюць пад гнётам гітлераўцаў. Загад таварыша Сталіна дае новыя сілы слаўным беларускім партызанам. Яны адкажуць на яго новымі сакрушальнымі ўдарамі па варожых тылах.

Пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна совецкі народ пойдзе наперад, на канчатковы разгром нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

АД СОВЕЦКАГА ІНФОРМБЮРО

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 25 ЛЮТАГА

На працягу 25 лютага на паўднёвы захад і на поўдзень ад СТРУГІ КРАСНЫЯ нашы войскі, працягваючы наступленне, авалодалі населенымі пунктамі МЕЛЬНІЦЫ, ЛУТАВА, ПЛАШЧАНЫ, КВАШАНКІНА ГОРКА, КЕБСКА, ГАРЫСТА і чыгуначнай станцыяй ЛАПІНА.

На захад і на поўдзень ад горада ДНО нашы войскі працягвалі развіваць паспяховае наступленне і авалодалі раённым цэнтрам Ленінградскай вобласці ДЗЯДОВІЧЫ, а таксама з баямі занялі больш 40 другіх населеных пунктаў, у тым ліку БАРЗІЛІЦЫ, ЯДРЭЕВА, ДЗЯМЯНКА, ШЫЛІНКА АРБУЗАВА, КРАСНАЯ АСТРОВА, ЗАХОДЫ, СТАРЫЯ ЛІПКІ, ЦІМОНАВА, САЖЫНА і чыгуначныя станцыі БАКАЧ, ДЗЯДОВІЧЫ.

На захад і на паўднёвы захад ад горада ХОЛМ нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і занялі некалькі населеных пунктаў, у тым ліку МЕЖНІК, БАРЛАЕВА, НАВАЛОКІ, ІСАКАВА, ДОРКА, БАРОДЗІНА, КЛАДАВІЦЫ.

На поўнач ад горада РАГАЧОЎ нашы войскі працягвалі весці наступальныя баі, у ходзе якіх занялі некалькі населеных пунктаў.

На другіх участках фронта— дзеянні разведкі.

На працягу 24 лютага нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 24 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 43 самалёты праціўніка.

* * *

Аб'яўленыя, як невярнуўшыяся на свае базы пры налёце на фінскі горад Або (Турку) чатыры нашы самалёты — прызямліліся на другіх аэрадромах на совецкай тэрыторыі.

Новымі баявымі і працоўнымі подвігамі адказвае беларускі народ на загад таварыша Сталіна

Загад правадыра натхняе на новыя перамогі

Адзін з вызваленых беларускіх гарадоў. Гудок абвясціў аб сканчэнні працы. Рабочыя, служачыя, інжынерна - тэхнічныя работнікі прадпрыемства, дзе начальнікам тав. Гузераў, сабраліся на мітынг, прысвечаны Загаду правадыра народаў таварыша Сталіна да 26-й гадавіны Чырвонай Арміі. Многія ўжо чыталі яго, але хацелася яшчэ раз пачуць мудрыя і верныя словы правадыра, якія натхняюць на новыя подвігі на фронце і ў тыле.

З вялікім натхненнем прысутныя заслухалі Загад таварыша Сталіна, у якім падведзены вынікі выдатных перамог гераічнай Чырвонай Арміі, усяго нашага совецкага народа за мінулы год і пастаўлены задачы перад доблеснымі воінамі—байцамі, сержантамі, афіцэрамі, генераламі, партызанамі і партызанкамі.

Начальнік прадпрыемства тав. Гузераў заклікаў калектыў аднаўляць завод тэмпамі ваеннага часу, з кожным днём павышаць прадукцыйнасць працы, працаваць з падвоенай энергіяй і гэтым наблізіць час канчатковай перамогі над ворагам.

Слова бярэ брыгадзір комсамольска - маладзёжнай брыгады тав. Драбышэўскі.

— Загад правадыра, — гаворыць ён,—натхняе нас на новыя працоўныя перамогі. Мы будзем працаваць, не шкадуючы сіл, так, як змагаюцца нашы доблесныя чырвоныя воіны і партызаны. Уношу свой трохтыднёвы заработак у фонд абароны Радзімы. Няхай і мая працоўная капейка пойдзе на хутчэйшы разгром ненавіснага ворага.

Выступалі многія рабочыя. Іх прамовы былі прасякнуты гордасцю за сваю Радзіму і магутную Чырвоную Армію, якая дасягнула бліскучых перамог у барацьбе з нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Удзельнікі мітынга абавязаліся працаваць яшчэ лепш, усё зрабіць для таго, каб наблізіць дзень канчатковай перамогі.

Будзем працаваць яшчэ лепш

З вялікім патрыятычным уздымам прайшоў мітынг у вагонным участку горада Гомеля, прысвечаны Загаду таварыша Сталіна да 26-й гадавіны Чырвонай Арміі.

Мітынг з'явіўся яркай дэманстрацыяй совецкага патрыятызму, любві і адданасці сваёй Радзіме, свайму правадыру.

Выступіўшыя таварышы з вялікай цеплынёй і любоўю гаварылі аб слаўнай Чырвонай Арміі і яе палкаводцу таварышу Сталіне.

Малатабоец тав. Карпенка заявіў:

— Чырвоная Армія вызваліла нас з рабства. Дзякуй ёй! З вялікай энергіяй я працую для патрэб Радзімы, дапамагаю свайму прадпрыемству хутчэй залячыць раны, нанесеныя ворагам.

Тав. Карпенка тут-жа, на мітынгу, унёс наяўнымі 1.000 рублёў на пабудову танкавай калоны і, апрача таго, папрасіў адлічыць двухдзённы яго заработак.

— Я прыехаў у Беларусь з совецкага тыла, — сказаў тав. Жалезнякоў. —Сваёй працай мы дапамагалі Чырвонай Арміі граміць ворага. Цяпер мы будзем працаваць яшчэ лепш, каб хуткімі тэмпамі аднаўляць прадпрыемствы, разбураныя фашысцкімі варварамі.

Тав. Жалезнякоў таксама ўнёс свае зберажэнні на пабудову танкавай калоны.

Вагоннікі абавязаліся датэрмінова аднавіць калёсны цэх, у нерабочы час адрамантаваць да 15 сакавіка кватэры для рабочых, выканаць квартальны план на 15 дзён раней тэрміну.

Наша дапамога доблесным воінам

Загад правадыра, прысвечаны 26-й гадавіне Чырвонай Арміі, выклікаў вялікі патрыятычны ўздым сярод калектыва Новабеліцкага фанерна-запалкавага камбіната «Везувій».

Адбыўся мітынг. Выступалі рабочыя. Усе яны выказвалі адну і тую-ж думку: загад правадыра натхняе, кліча на новыя працоўныя перамогі, ён адносіцца не толькі да байцоў, сержантаў, афіцэраў і генералаў Чырвонай Арміі, але і да нас—работнікаў тыла. Працаваць яшчэ лепш, хуткімі тэмпамі аднаўляць разбуранае прадпрыемства, даваць больш прадукцыі дзяржаве—так павінен рабіць кожны совецкі грамадзянін.

Выступіў рабочы тав. Кушняроў. Ён гаварыў аб чорных, цяжкіх днях нямецкай акупацыі і аб радасці вызвалення.

— Нас вызваліла ад страшэннага гнёту родная Чырвоная Армія. Нехапае слоў, каб выказаць ёй сваю шчырую ўдзячнасць. Лепшым нашым адказам доблесным воінам будзе выдатная стаханаўская праца. Але мы можам дапамагчы ў разгроме ворага не толькі сваёй працай, але і асабістымі зберажэннямі. Усе мы з вялікім задавальненнем прымем удзел у пабудове танкавай калоны.

Яго падтрымалі ўсе астатнія. Тут-жа, на мітынгу, рабочыя і служачыя сабралі 10.800 рублёў.

Калектыў камбіната абавязаўся працаваць яшчэ лепш, штодзённа перавыконваць вытворчыя нормы.

Салют шасці гарадоў у азнаменаванне вялікіх перамог, атрыманых узброенымі сіламі Совецкай дзяржавы на працягу мінулага года

У азнаменаванне вялікіх перамог, атрыманых узброенымі сіламі совецкай дзяржавы на працягу мінулага года, 23 лютага — у дзень 26-й гадавіны Чырвонай Арміі—шэсць гарадоў краіны па загаду Вярхоўнага Галоўнакамандуючага салютавалі доблесным войскам Чырвонай Арміі дваццаццю артылерыйскімі залпамі.

Роўна ў 18 гадзін грымнуў першы залп у сталіцы нашай Радзімы — Маскве. У вячэрняе неба ўзвіліся тысячы ракет, якія ўспыхнулі гірляндамі рознакаляровых агнёў. На скрыжаваннях вуліц, на плошчах і бульварах, на набярэжных Масквы-ракі сабраліся тысячы працоўных, каб вітаць Чырвоную Армію і яе Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Маршала Совецкага Саюза таварыша Сталіна.

З пяці гадзін вечара да Дварцовай плошчы, да Марсавага поля, да набярэжных Невы ішлі тысячы ленінградцаў — жыхароў горада-героя. 18 гадзін. Водгукі першага залпа пракаціліся па простых, як страла, праспектах, па апранутых у граніт набярэжных.

Адгрымеца 20 залпаў, але ніхто не кранаецца ісці. Столькі хвалюючых думак выклікае ў кожнага ленінградца гэты ўрачысты салют—другі салют у горадзе, вызваленым ад варожай асады! Тысячы галасоў падхопліваюць песні, якія разносяць усталяваныя на вуліцах гучнагаварыцелі. Горад Леніна вітае сваю вызваліцельніцу—Чырвоную Армію.

Па-святочнаму і ўрачыста выглядала сталіца Украіны. Сёлешні вечар ніколі не згладзіцца ў памяці кіеўлян. У 18 гадзін над горадам узвіліся сотні рознакаляровых ракет, грымнуў магутны гарматны залп. Гром гармат злівацца з апладысментамі і крыкамі «ура».

Ад імені мільёнаў украінцаў, вызваленых з фашысцкай няволі, кіеўляне славяць і дзякуюць герайчнай Чырвонай Арміі, Вярхоўнаму Галоўнакамандуючаму Маршалу Совецкага Саюза таварышу Сталіну.

Магутныя гарматныя залпы прагрымелі таксама ў Днепрапятроўску, Гомелі і Растове.

Салют шасці гарадоў транслі раваўся па радыё. Урачыстым рэхам пракаціўся ён па ўсіх франтах Айчыннай вайны і бязмежных прасторах нашай неабсяжнай Радзімы. Совецкі народ з палаючым глыбокай удзячнасці вітаў доблесную Чырвоную Армію, якая атрымала ў працяглым годзе вялікія перамогі над нямецка-фашысцкімі захопнікамі.

(ТАСС).

Прыём у Народнага Камісара Замежных Спраў СССР тав. В. М. Молатава

23 лютага з прычыны 26-й гадавіны Чырвонай Арміі Народны Камісар Замежных Спраў СССР тав. В. М. Молатаў наладзіў прыём для дыпламатычнага корпуса. На прыёме прысутнічалі главы і адказныя дыпламатычныя супрацоўнікі замежных пасольстваў і місій, ваенныя, ваенна-марскія і авіяцыйныя атташэ і іх памочнікі, начальнікі і члены ваенных місій.

На прыёме таксама прысутнічалі першы намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Н. М. Шверпік, Маршал К. Е. Варашылаў, А. І. Мікаян, Л. М. Кагановіч, А. Я. Вышынскі, А. Н. Касыгін, В. А. Малышаў, адмірал Н. Г. Кузняцоў, Маршал Б. М. Шапашнікаў, Маршал С. М. Будзённы, Маршал бронетанкавых войск Я. Н. Федаранка, Маршал інжынерных войск М. П. Вараб'ёў, генерал - палкоўнік А. С. Шчэрбакоў, рад Народных Камісараў, Намеснікаў Наркомаў Замежных Спраў і знешняга гандлю, адказныя работнікі Народнага Камісарыята Абароны, Народнага Камісарыята Ваенна - Марскога Флота, Наркамата Замежных Спраў СССР і др., а таксама вучоныя, пісьменнікі, артысты, прадстаўнікі совецкага і замежнага друку.

Прыёмы ў совецкіх пасольствах і місіях за граніцай у азнаменаванне 26-й гадавіны Чырвонай Арміі

ЛОНДАН, 23 лютага. (ТАСС). У пасольстве СССР сёння адбыўся прыём у азнаменаванне 26-й гадавіны Чырвонай Арміі.

На прыёме прысутнічалі члены англійскага ўрада, члены саюзных урадаў, асобаўпаўнаважаныя дамініёнаў, генерал Эйзенхауэр, галоўны маршал авіяцыі Артур Тэдэр, начальнік імперскага генеральнага штаба Алан Брук і др. вышэйшыя афіцэры англійскіх і саюзных узброеных сіл, члены англійскага парламента і чэхаславацкага Дзяржаўнага Совета, члены лонданскай делегацыі Французскага Камітэта Нацыянальнага Вызвалення, дыпламатычны корпус, а таксама шматлікія дзеячы мастацтва, навукі і прадстаўнікі грамадскіх арганізацый і дзелавых колаў.

* * *

АНКАРА, 24 лютага. (ТАСС). Сёння ў пасольстве СССР адбыўся прыём з прычыны 26-й гадавіны Чырвонай Арміі. На прыёме прысутнічалі прэм'ер-міністр Сараджоглу, міністр замежных спраў Нуман Менеменджыоглу і др. члены турэцкага ўрада, кіруючы састаў турэцкага генеральнага штаба начале з намеснікам начальніка генеральнага штаба генералам Салых Омуртак, дэпутаты меджліса, дыпламатычныя прадстаўнікі нейтральных і дружаскіх краін, прадстаўнікі турэцкага і замежнага друку і рад грамадскіх і палітычных дзеячоў Турцыі.

Сход палескага партыйнага актыва

Днямі адбыўся сход Палескага абласнога партыйнага актыва. Удзельнікі схода заслухалі даклад сакратара Палескага абкома КП(б)Б таварыша Лявіцкага «Аб некаторых выніках работы па аднаўленню народнай гаспадаркі і чарговых задачах партарганізацый».

У сваім дакладзе тав. Лявіцкі расказаў аб нямецкім разбоі ў часе акупацыі Палескай вобласці. Насельніцтва беларускага Палесся цярпела цяжкія пакуты і гора, і толькі з прыходам Чырвонай Арміі яно ўздыхнула свабодна і радасна.

— Па няпоўных даных,—гаворыць дакладчык, — толькі па дзесяці раёнах, якія зараз ужо вызвалены, акупанты поўнасцю знішчылі,ператварылі ў папялішчы 290 вёсак, разбурылі 7.553 грамадскія пабудовы, 131 школу, 270 прадпрыемстваў. Фашысцкія душагубы забілі звыш 250.000 чалавек—жанчын, старых і дзяцей.

Нямецкія бандыты разбурылі калгасы. Імі знішчана 31.964 галавы буйнай рагатай жывёлы, 8.747 коней, 15.000 свіней, 24.686 авечак.

Пасля выгнання немцаў да беларускага народа вярнулася жыццё. Адразу-ж пачалася аднаўленчая праца. Партыйныя і совецкія арганізацыі вобласці выканалі ўжо значную працу па аднаўленню разбураных калгасаў, МТС, соўгасаў, прадпрыемстваў і ўстаноў. Дакладчык прыводзіць лічбы. У вызваленых ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў раёнах Беларускага Палесся ўжо адноўлены 488 калгасаў. Абраны праўленні, старшыні калгасаў і рэвізійныя камісіі, складзены брыгады. Ёсць ужо вытворчыя планы; калгасы рыхтуюцца да веснавой сяўбы. Праведзены ўлік і збор удалеўшай ад нямецкіх акупантаў маёмасці. Рамантуецца сельскагаспадарчы інвентар. На Хойніцкаму, Брагінскаму і Калінкавіцкаму раёнах адрамантавана 785 калёс, 2.905 плугоў, 3.235 барон. Адноўлены 7 МТС.

— Аднак,—гаворыць дакладчык,—рамонт інвентара праходзіць яшчэ марудна.

Далей тав. Лявіцкі ўказвае, што далёка не ва ўсіх раёнах арганізавана сапраўдная барацьба за атрыманне высокага ўраджаю, не разгорнута энергічная падрыхтоўка да веснавой сяўбы, недавальняюча праходзіць збор і засыпка насення (Васілевіцкі і Камарынскі раёны), а таксама збор мясцовых угнаенняў.

Дакладчык падрабязна спыняецца на чарговых задачах партарганізацый па аднаўленню і арганізацыйна-гаспадарчаму ўмацаванню калгасаў, аднаўленню калгаснай жывёлагадоўлі, падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і выкананню дзяржаўных паставак. Ён падкрэсліў сур'ёзнае значэнне развіцця ў калгасах хатняй птушкі, асабліва гусей і качак, а таксама рыбацтва.

Пераходзячы да пытання аб аднаўленні прамысловасці, тав. Лявіцкі гаворыць:

— У вызваленых раёнах Палесся ўжо адноўлена 9 прамысловых, 11 абутковых і 10 краўецкіх арцеляў, а таксама дзве ганчарна-пасудныя майстэрні, чатыры млыварні і г. д. У трох раёнах адноўлены электрастанцыі. У галіне разгортвання мясцовай прамысловасці і промкааперацыі ў нас ёсць вялікія магчымасці. Неабходна паўсямесна адкрыць майстэрні па бытавому абслугоўванню насельніцтва.

— У вобласці,—гаворыць далей тав. Лявіцкі,—арганізавана 6 леспрамгасаў і трэст. Але на нарыхтоўцы і вывазцы лесу зроблена выключна мала. Партыйныя арганізацыі вызваленых раёнаў яшчэ па-сапраўднаму не кіруюць гэтай важнейшай справай.

Спыніўшыся на пытаннях адчынення ўстаноў аховы здароўя, народнай асветы, гандлю і грамадскага харчавання і адзначыўшы недахопы ў гэтай галіне, тав. Лявіцкі наставіў канкрэтныя задачы перад палескай партыйнай арганізацыяй і аднаведнымі кіруючымі органамі.

Дакладчык асобна спыніўся на пытаннях арганізацыйна-партыйнай работы, а таксама павышэння ідэйна-палітычнага ўзроўню кіруючых партыйных, камсамольскіх, совецкіх і гаспадарчых кадраў, асабліва тых, якія ўпершыню прыйшлі на кіруючую работу.

У заключэнне тав. Лявіцкі выказаў упэўненасць, што бальшавікі Палескай вобласці справяцца з задачамі аднаўлення народнай гаспадаркі вызваленых раёнаў беларускага Палесся.

Сакратар Палескага абкома КП(б)Б па прапагандзе таварыш Кавалёў, які выступіў у спрэчках па дакладу, спыніўся на пытаннях палітыка-масавай работы сярод насельніцтва.

— Зрывы ў рабоце,—сказаў ён,—тлумачацца перш за ўсё недаацэнкай ці проста забыццём палітычнай работы сярод насельніцтва. Прайшло больш двух месяцаў з дня вызвалення Васілевіцкага раёна ад нямецка-фашысцкіх акупантаў, а да гэтага часу тут не створана ні аднаго агіткалектыва. Кіруючыя работнікі раёна вельмі рэдка выступаюць на сходах працоўных з дакладамі на палітычныя тэмы. Не дзіва, што ў калгасах сабрана зусім нязначная колькасць насення. Такое-ж становішча ў Камарынскім раёне.

Іначай абстаяць справы ў Хойніцкім і Брагінскім раёнах. Тут сістэматычна праводзіцца палітычная работа сярод мас і людзі ўзняты на вырашэнне задач, настаўленых перад раёнам.

Старшыня Васілевіцкага райвыканкома тав. Мінчанка гаварыў аб ходзе аднаўлення ў раёне мясцовай прамысловасці.

На сходзе выступіў сакратар Палескага абкома камсамола тав. Ніпязік. Ён адзначыў, што камсамольскія арганізацыі вызваленых раёнаў яшчэ мала праяўляюць клопатаў аб дзецях франтавікоў, партызан і сірот.

У спрэчках па дакладу тав. Лявіцкага выказаліся таксама тт. Рудзянка—сакратар Хойніцкага РК КП(б)Б, Маісееў — сакратар Нараўлянскага РК КП(б)Б, Лішафеў—сакратар Даманавіцкага РК КП(б)Б, Салоўскі—сакратар Васілевіцкага РК ЛКСМБ, Напраеў—сакратар Мозырскага ГК КП(б)Б, Дагура—сакратар Брагінскага РК КП(б)Б, Янпульскі — начальнік абласнога зямельнага аддзела, Дропік—загадчык сельгасаддзела абкома КП(б)Б, Якаўлевіч — сакратар абкома КП(б)Б па кадрах, Ільіноўскі — намеснік старшыні аблвыканкома.

Сход партыйнага актыва заслухаў таксама даклад старшыні аблвыканкома тав. Ледзянёва аб мерапрыемствах па ахове здароўя. На дакладу тав. Ледзянёва выказаліся тт. Сцепаненка—сакратар Ельскага РК КП(б)Б, Александроўскі — член калегіі Наркамздрава СССР, Спігір—старшыня Хойніцкага райвыканкома, Навіцкі—сакратар Васілевіцкага РК КП(б)Б.

Сход партактыва прыняў разгорнутае рашэнне па абмеркаваных пытаннях.

З вялікім уздымам удзельнікі схода прынялі тэкст прывітальнага пісьма правадыру народаў Маршалу Совецкага Саюза таварышу Сталіну.

Уся краіна вітае загад таварыша Сталіна

У ноч з 22 на 23 лютага мільёны працоўных нашай Радзімы з найвялікшай увагай і вялікай радасцю за сваю армію слухалі загад Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Маршала Совецкага Саюза таварыша Сталіна. Раніцою ў воінскіх часцях і падраздзяленнях, на заводах і фабрыках, у калгасах і соўгасах, ва ўстановах і навучальных установах адбыліся мітынгі, сходы, гутаркі і чыткі загада.

У сваіх выступленнях працаўнікі совецкага тыла і герайчныя воіны фронта заяўляюць аб сваёй гатоўнасці яшчэ больш навальніць дапамогу наступаючай Чырвонай Арміі, узмацніць удары для канчатковага разгрому ненавіснага ворага.

На мітынгу рабочых Маскоўскага аўтазавода імені Сталіна брыгадзір тэрмічнага аддзялення 1-га інструментальнага цэха тав. Бабрынец сказаў:

— Таварыш Сталін загадаў усяму радавому і сяржанцкаму саставу праціўнікаць нястомна ўдасканальваць свае баявое майстэрства. Я лічу, што з гэтага загада павінны зрабіць таксама вывады і мы, байцы совецкага тыла. Працаваць яшчэ лепш, авалодаць тэхнікай вытворчасці, знішчаць яшчэ праўцывы эканоміць сыравіну і электраэнергію — значыць дапамагаць Чырвонай Арміі ў яе барацьбе супроць ненавіснага ворага.

З вялікім уздымам прайшлі мітынгі на прадпрыемствах Сталінграда—горада, пад якім год таму назад нямецкая армія пацярпела небывалае ў гісторыі войнаў паражэнне.

Ва ўсіх кутках нашай неабсяжнай Радзімы, на фронце і ў тыле загад таварыша Сталіна выклікаў новы прыліў творчай энергіі і рашучасці хутчэй выгнаць ненавісных захопнікаў з нашай совецкай зямлі.

(ТАСС).

НОВАЯ БЛІСКУЧАЯ ПЕРАМОГА НА ДНЯПРЫ

Некалькі дзён таму назад войскі Першага Беларускага фронта пад камандаваннем генерала арміі Ракасоўскага фарсіравалі раку Днепр у раёне Рагачова, прарвалі моцную абарону немцаў на фронце 50 кіламетраў, прасунуліся наперад за 3 дні наступальных баёў на 20—25 кіламетраў і 24 лютага штурмам авалодалі горадам і вялікай чыгуначнай станцыяй Рагачоў—важным апорным пунктам абароны немцаў на Бабруйскім напрамку.

Гэта новая бліскучая перамога нашай слаўнай Чырвонай Арміі, якая крок за крокам вызваляе зямлю Беларусі з-пад гнёту нямецкіх захопнікаў. Баі за Рагачоў уяўляюць сабою новы ўзор высокага ваеннага майстэрства часцей Першага Беларускага фронта. У цяжкіх зімовых умовах яны здолелі на шырокім фронце прарваць глыбокую і моцную абарону ворага, фарсіраваць Днепр і смелым абыходным манеўрам, які завяршыўся штурмам, вышвырнуць немцаў з Рагачова.

Баі ў гэтым сектары развіваліся наступным чынам.

21 лютага ў 7 гадзін 20 мінут раніцы на шырокім фронце пачаўся цяжкі артылерыйскі абстрэл германскіх абарончых пазіцый на правым беразе Дняпра. Тысячы снарадаў паляцелі гэтай шэрай зімовай раніцай праз вялікую раку. Магутнае артылерыйскае наступленне, у якім удзельнічала некалькі сот гармат, працягвалася дзесяць мінут. За гэты кароткі адрэзак часу наша артылерыя падавіла агонь варожых батарэй, разбурыла мноства прыбярэжных умацаванняў праціўніка, якія многа тыдняў падрад будаваліся на дняпроўскім правабярэжжы. У 7 гадзін 30 мінут, калі артылерыя перанесла магутны агонь у глыбіню варожай абароны, на дняпроўскі бераг уступілі авангардныя атрады пяхоты.

Раён фарсіравання Дняпра быў выбраны савецкім камандаваннем выключна ўдала.

На ўсход ад Рагачова Днепр робіць круты выгіб і далей на поўнач мае многа звілін. Паўднёвая група войск, якая фарсіравала Днепр, была такім чынам, прыкрыта на сваім левым фланзе ад нямецкіх войск, якія знаходзіліся на прадмостным умацаванні, надзвычай выгаднай натуральнай перашкодай—шырокім Дняпром.

Фарсіруючы Днепр на шырокім фронце, наша камандаванне разлічвала, што ўвага праціўніка будзе разрознена і сілы яго распылены. Так і атрымалася. На працягу першых 40 мінут атакі ўсе часці, якія вышлі на Днепр, пераправіліся праз раку і авалодалі населёнымі пунктамі Каромка, Надзежда, Любоў, Дняпроўск, Заездзе, Кісцяні, Вішчын і Пакроўскія. Усе гэтыя пункты, размешчаныя ўздоўж правабярэжжа Дняпра, уяўлялі сабою першую лінію магутнай абароны праціўніка на паўночна-ўсходніх подступах да Рагачова.

Авалодаўшы суцэльнай лініяй траншэй, якія расцягнуліся ў некалькі ліній у глыбіню ад ракі, авангардныя часці на плячах ворага рушылі наперад і ў першы дзень наступлення прарвалі нямецкую абарону ад 4 да 6 кіламетраў. У гэты дзень Н-скае падраздзяленне перарэзала адзіную грунтавую дарогу, што злучала Рагачоў з Новым Быхавам. Баі завязаліся ў густых беларускіх лясах і на подступах да вялікага вузла нямецкай абароны—Мадоры, на паўночна-ўсходніх подступах да Рагачова.

Наступнай раніцай пачаўся новы магутны артылерыйскі ўдар па ворагу. Перадавыя часці, якія дзейнічаюць на паўночным участку прарыва, сустрэлі ўпорнае супраціўленне праціўніка, які спешна падцягнуў сюды свае сілы з суседняга ўчастка. Контратакі следвалі адна за другой. Вораг кідаў супроць нашых падраздзяленняў роты, батальёны з танкамі; была адзначана адна контратака сілаю да палка. Але, страціўшы ў гэтых дарэмных контратаках тысячы салдат забітымі і паранецымі, вораг нічога не дабіўся.

Тым часам часці, якія дзейнічалі супроць умацаванага пункта Мадоры, зрабілі ўдалы абыходны манеўр праз лясы з поўдня, перарэзалі грунтавую дарогу, што вядзе на захад з Мадор. Другая група войск стала абцякаць Мадоры з поўначы, а потым штурмавала з усіх бакоў гэты пункт і ў кароткім баю авалодала ім, знішчыўшы сотні нямецкіх салдат і афіцэраў.

Тут высокае майстэрства, напорыстасць і адвагу праявіла рота гвардыі лейтэнанта Цімафея Шматко. Гэта рота адной з першых рашучым ударам перамагла пярэдні край нямецкай абароны і авалодала радам непрыяцельскіх траншэй. Калі адна частка роты ў саставе 20 байцоў захапіла трэцюю траншэю праціўніка, яе напаткаў нямецкі атрад, які складаўся з 100 салдат і афіцэраў. Гвардыі лейтэнант Цімафей Шматко знаходзіўся з групай сваіх байцоў. Ён прыняў смелае рашэнне—разлучыць атрад гітлераўцаў і знішчыць яго па частках.

Агнём ручнога кулямёта ён адсек да 30 немцаў, якія, папаўшы пад знішчальны агонь, уцяклі. У гэты час кулямётчыкі сяржант Калімулін і малодшы сяржант Кузін адкрылі па гітлераўцах такі агонь, што ўдалося выратавацца толькі некалькім з іх. Такім-жа чынам Цімафей Шматко рассек астатнюю групу немцаў на тры часткі і паслядоўна знішчыў іх. Шлях наперад быў расчышчаны.

Рота ўвайшла ў лес. Наперадзе яе рухалася разведка, якая на адной з прасек наткнулася на штаб нямецкай часці. Аб гэтым было неадкладна данесена гвардыі лейтэнанту Шматко. Не затрымліваючыся, ён разгарнуў нахаду сваю роту і ўдарыў па размяшчэнню штаба. Нямецкія штабісты былі захоплены знянацку. Байцы захапілі 6 аўтамабіляў, 20 коней, 12 павозак, вялікую колькасць штабной маёмасці і важныя дакументы.

На ўсіх участках наступлення ўдары па ворагу наносіліся з усё нарастаючай сілай. Н-скія часці імклівым ударам прарваліся да чыгункі, якая злучае Рагачоў з Магілёвам, і авалодалі чыгуначнай станцыяй Тошчыца. Такім чынам, Рагачоўская групіроўка праціўніка была поўнасцю адрэзана ад нямецкіх войск, якія дзейнічалі на поўначы.

Другія часці рушылі да ракі Друць і захапілі ўчастак уздоўж яе левага берага ад Канопліцы да Блізняцоў, што ў некалькіх кіламетрах на паўночны захад ад Рагачова. Стварылася надзвычай цікавае становішча. Рагачоў, як вядома, размешчаны ў міжрэччы Друці і Дняпра, у вострым куту, які ўтвараюць гэтыя рэкі. З усходу, з захаду і з поўдня Рагачоў акружаюць рэкі, а на поўначы над горадам навіслі шчыльнай крышкай савецкія часці. У рагачоўскага гарнізона заставаўся выхад на поўдзень да Жлобіна і на захад да Бабруйска праз раку Друць. Атакі на подступах да Рагачова ішлі адна за другой. Падраздзяленні гвардзейскай часці, якой камандуе тав. Свірын, рухаючыся ўздоўж левага берага Друці, падыйшлі да сцен Рагачова і завязалі на яго ўскраінах баі. Баі таксама завязаліся на паўночнай і паўночна-ўсходняй ускраіне горада.

Адначасова нашы часці, размешчаныя супроць нямецкіх войск, якія займалі прадмостнае ўмацаванне на левабярэжжы Дняпра ад Рагачова да Жлобіна, таксама перайшлі ў наступленне і паспяховымі дзеяннямі прарваліся праз раку Друць на паўночны захад ад Рагачова, пагражаючы такім чынам адрэзаць нямецкую групіроўку на прадмостным умацаванні. Адчуваючы на сваім фланзе навісшыя савецкія часці і не вытрымаўшы франтальных атак, германскае камандаванне стала спешна адводзіць свае часці за Днепр. Такім чынам, нашы войскі поўнасцю ліквідавалі важны плацдарм немцаў на левым беразе Дняпра на ўсход ад Рагачова і Жлобіна.

Баі за Рагачоў набліжаліся да свайго лагічнага канца. Прыкрытыя з поўначы шчыльнай крышкай, нямецкія часці яшчэ працягвалі аказваць жорсткае супраціўленне наступаючым часцям, але гэта ўжо не ратавала становішча. Вечарам 23 лютага баі завязаліся на вуліцах Рагачова і цягнуліся ўсю ноч. Адбіваючы ў ворага дом за домам, квартал за кварталам, нашы часці імкліва цяснілі яго да Друці. Раніцой 24 лютага Рагачоў быў поўнасцю ачышчаны ад немцаў.

Велізарную дапамогу наземным войскам у баях вакол Рагачова аказалі нашы лётчыкі. Яны бесперапынна бамбілі падыходзячыя рэзервы праціўніка, варожыя эшалоны; тэрарызавалі рух непрыяцельскіх калон па дарогах. У гэтыя дні нашы слаўныя сталінскія сокалы праявілі сапраўдныя цуды. Нягледзячы на нізкую воблачнасць і снегапад, яны паспяхова выконвалі баявое заданне.

Усе роды войск—і пехацінцы, і артылерысты, і лётчыкі, і сапёры—у баях за Рагачоў праявілі высокае майстэрства, мужнасць і ў цяжкіх зімовых умовах, у лясах і балотах Беларусі дабіліся новай выдатнай перамогі. Часці, якія найбольш вызначыліся ў баях за вызваленне горада Рагачова, з гордасцю носяць цяпер назву «Рагачоўскіх». Радзіма салютавала доблесным войскам 1-га Беларускага фронта, якія авалодалі горадам Рагачоў, магутнымі артылерыйскімі залпамі, якія прадвяшчаюць той недалёкі дзень, калі ўся наша родная Беларусь будзе вызвалена ад гнёту нямецкіх захопнікаў.

Б. ЛЮБІМАЎ.
(Наш спецкор).

Для сяўбы—насенне першага гатунку

Добраякаснае насенне—залог высокіх ураджаяў. Не здарма народная прыказка гаворыць: «што пасееш, то і пажнеш». Таму нашы калгаснікі ўдзялілі асаблівую ўвагу падрыхтоўцы высокаякаснага насення да вясновай сяўбы.

Зараз мы заканчваем засыпку насенных і страхавых фондаў. У калгасе ёсць ужо 477 цэнтнераў адборнага зерня пшаніцы, ячменя, ільну, проса, грэчкі. Усё насенне захоўваецца ў добра абсталяваным калгасным свірне.

Некалькі дзён таму назад мы прыступілі да ачысткі насення. Гэта работа праводзіцца на веялцы, якую збярог ад немцаў 70-гадовы калгаснік тав. Рыдкі. Зараз ужо ачышчана звыш 400 цэнтнераў.

На ачыстцы насення працуе брыгада, пад кіраўніцтвам лепшага калгасніка Сямёна Арцёмавіча Каржова. Перадавыя калгасніцы Марыя Хаценка, Пелагея Парукова, Ната Каліціна, Параска Атрошчанка значна перавыконваюць дзённыя нормы выпрацоўкі.

Усе віды насенных культур простым спосабам праверапы на ўсхожасць. Найлепшую якасць паказалі насенне пшаніцы, ячменя, ільну і проса.

Нашы калгасніцы правялі вялікую работу па загатоўцы вярхушак бульбы. Нягледзячы на тое, што план засыпкі бульбы на насенне поўнасцю выканан, мы сабралі дадаткова 16 цэнтнераў вярхушак. Асаблівыя клопаты аб гэтым праяўляюць калгасніцы Марыя Капыткова, Ганна Мальцава, Еўдакія Каржова.

Рыхтуючыся да 26-й гадавіны слаўнай Чырвонай Арміі, мы абавязаліся датэрмінова і высокаякасна падрыхтаваць усё насенне да вясновай сяўбы.

Для калгаснай сяўбы мы рыхтуем насенне толькі першага гатунку!

С. МАЛАТКОЎ,
старшыня калгаса «Абарона», Добрушскага раёна.

МОЛАДЗЬ НА ЛЕСАНАРЫХТОЎКАХ

Комсамольская арганізацыя Касцюковіцкага раёна парашыла дапамагчы райкому партыі і райвыканкому ліквідаваць адставанне ў нарыхтоўцы і вывазцы будаўнічых лесаматэрыялаў. Райком ЛКСМБ узяў шэфства над адстаючым Бялынкавіцкім лесаўчасткам. Для дапамогі пярвічным комсамольскім арганізацыям у сельсоветы было накіравана 11 комсамольцаў з раённага актыва.

Ва ўсіх комсамольскіх арганізацыях раёна актыўна абмеркаваны рашэнні ЦК ВЛКСМ і ЦК ЛКСМБ «Аб задачах комсамольскіх арганізацый на лесанарыхтоўцы і лесавывазцы і аб стварэнні комсамольска - маладзёжных брыгад». Вынікам гэтага з'явілася стварэнне комсамольска-маладзёжных брыгад для працы ў лесе. Сакратары комсамольскіх арганізацый прызначаны брыгадзірамі.

Комсамольска - маладзёжная брыгада вёскі Белы Камень (брыгадзір тав. Курыленка) за першы дзень нарыхтавала 10 кубаметраў лесу.

У вёсцы Ліпаўка створана маладзёжна-жаночая брыгада начале з Марыяй Куратавай. Гэтая брыгада таксама працуе па-франтавому.

Да 12 лютага на нарыхтоўцы лесу для шахтаў у Бялынкавіцкім лесаўчастку працавала ўжо 16 комсамольска - маладзёжных брыгад. Усе яны выконваюць і перавыконваюць нормы. Комсамольцы Беладуброўскай брыгады (брыгадзір тав. Хлестакова) штодзённа выконваюць норму больш, чым на 200 процантаў.

Дзве комсамольска - маладзёжныя брыгады (брыгадзіры тт. Мартыненка і Пацёмкіна) узялі на сябе абавязацельствы высекчы на 25 кубаметраў лесу на кожнага члена брыгады і зароблены грошы аддаць у дапамогу дзецям франтавікоў.

Для лесарубаў і возчыкаў, якія прышлі здалёку, створаны ў вёсках стаянкі. У гэтых пунктах па ініцыятыве РК ЛКСМБ створаны хаты-чытальні. На радзе лесасек выходзяць насценныя газеты, штодзённыя бюлетэні, якія падводзяць вынікі спаборніцтва брыгад.

Але гэта толькі пачатак работы. Комсамольская арганізацыя раёна можа і павінна выканаць рашэнне абласнога камітэта комсамола аб мабілізацыі комсамольцаў для работы ў якасці сталых лесарубаў. Комсамольцы павінны звярнуць увагу і на арганізацыю працы.

І. МУХЛЯ,
інструктар ЦК ЛКСМБ.

Новае злачынства фашыстаў

...Раённая бальніца аддзела аховы здароўя. У адной з палат—ахвяры фашысцкага варварства—параненыя дзеці, старыя, жанчыны.

Вось дзесяцігадовая Надзейка Еўдачэнка. Маленькая, кволая, знясіленая. Яна страціла многа крыві. Хадзіць не можа: на назе дзяўчынкі шына. Дзіцё ледзь стрымлівае боль, і часам з вачэй цякуць слёзы.

Надзя Еўдачэнка нарадзілася ў вёсцы Янполле. Яна была такая-ж вясёлая, шустрая, як і яе аднагодкі. Яна любіла песні, гульні. Прышлі фашысты і пакалечылі яе.

Было так. Нямецкі наглядальнік убачыў, што дзеці бегаюць навыперадкі, і абстраляў іх з гарматы. Асколак фашысцкага снарада параніў Надзею ў нагу і вока.

Ад артылерыйскага абстрэлу пацярпела 12-гадовая Маня Нікіціна з Рагачоўскага раёна. Маня таксама паранена ў нагу. Фашысты і яе зрабілі калекай. Яны пралілі нявінную дзіцячую кроў і павінны адказаць за свае злачынствы!

У гэтай-жа палаце побач з дзецьмі ляжаць Анна Каваленка, Ульяна Церахава, Матрона Ціхамірава, якія пацярпелі ад артылерыйскіх абстрэлаў. Яны сталі ахвярамі гітлераўскага разбою. Артылерыйскім снарадам забіты трое дзяцей Ганны Церахавай.

Воін Чырвонай Арміі, партызан! Бязлітасна помсці за нявінную кроў нашых дзяцей, нашых матак і бацькоў!

С. ЕФІМАЎ.

СЁСТРЫ-ПАТРЫЁТКІ

Горад гарэў... Над ім кружыліся нямецкія сцярвятнікі. Па палаючых вуліцах адыходзілі апошнія абаронцы горада. Са слязамі на вачах праводзілі совецкіх воінаў дзве сястры Вера і Надзя, звычайныя совецкія комсамолкі-школьніцы.

— Не сумуйце, дзяўчаты, яшчэ вернемся.

Раз'юшаным зверам уварваліся гітлераўцы ў старажытны совецкі горад. Рабавалі, чынілі гвалты і аблавы, пагромы і расстрэлы. На базарнай плошчы з'явілася шыбеніца, а на ёй першыя афяры фашысцкага тэрору.

Жудасць і сум ахапілі дзяўчат. Яны задумаліся. Што рабіць? Дзе падзецца? Як знайсці сваё месца ў гэтым страшным жыцці?

Цягнуліся доўгія і цяжкія дні. З совецкага тыла не было вестак.

Надыйшла вясна. У горад пранiклі першыя весткі аб дзейнасці партызан. У пачатку мая быў разгромлены нямецкі маслазавод. Праз нейкі час ноччу ўзляцела ў паветра нафтабаза.

Захвалявалася Вера, заружовіўся твар дзяўчыны. У горадзе з'явіліся совецкія лістоўкі. Вера разносіла іх па горадзе ў кошыку, прыкрыўшы зялёнай гароднінай, рассоўвала ўпотай знаёмым, перадавала ваеннапалонным, ноччу расклейвала на сценах і парканах.

Вера сустрэлася з партызанамі. Яе ахапіла радасць. З'явіліся новыя сілы, жаданне змагацца ў радах народных мсціўцаў.

Яна атрымала першае сур'ёзнае заданне партызанскага штаба і з усім маладым запалам узялася выконваць.

Вера прыладзілася працаваць на кухні «добраахвотнікаў», якія ахоўвалі склады. Па-ранейшаму распаўсюджвала лістоўкі. Праводзіла працу сярод «добраахвотнікаў», незадаволеных нямецкай службай. Весткі дастаўляла партызанам.

Прышоў сакавік 1943 года. Надзя перадала Веры ад партызан узрыўчатку. Неўзабаве ўзляцела ў паветра буйнейшая нафтавая база акупіраванага Полацка. Праз пару дзён узарваліся ў горадзе склады боепрыпасаў.

Вера была шчаслівая. Яна бачыла вынікі сваёй працы. Яе цешыў удзел у суровай барацьбе з нямецкімі захопнікамі.

Сёстры-комсамолкі працавалі ў акупіраваным горадзе, пакуль іх жыццю не стала пагражаць небяспека. На ростані з горадам яны падарвалі яшчэ адзін буйны склад.

Хутка горад сясцёр-патрыётак будзе зноў свабодны. Да яго старажытных сцен падыходзіць ужо Чырвоная Армія.

Дзве сястры-падпольшчыцы дапамагаюць Чырвонай Арміі дыверсіямі на чыгунках ворага.

Партызан **ПЯТРУСЬ К.**
ВІЦЕБСКАЯ ОБЛАСЦЬ.

Выратавалі каштоўную навукова-даведчую і гістарычную бібліятэку

Лесніца вядзе на другі паверх. Пакой устаўлены полкамі, на якіх цесна стаяць кнігі: гістарычныя, даведчыя і навуковыя.

Гомельская архіўная бібліятэка была шырока вядома. Ёю карысталіся навуковыя работнікі не толькі Гомеля, але і многіх другіх гарадоў Беларусі. Бібліятэка мела таксама аддзелы замежнай літаратуры на французскай, італьянскай і польскай мовах, гэта былі найбольш поўныя і багатыя аддзелы. У іх налічваліся сотні каштоўных і рэдкіх кніг.

Побач з навуковай літаратурай у бібліятэцы меліся энцыклапедыі, часопісы, газетны архіў.

Так было да вайны. Пры акупацыі Гомеля немцамі бібліятэку не ўдалося эвакуіраваць. Немцы ператварылі памяшканне архіва і бібліятэкі ў казарму, а кнігі выкінулі. Праз некаторы час яны вывезлі ў Германію французскія, італьянскія і польскія кнігі. Фашысты зрабілі спіс і астатняй літаратуры, але вывезці яе не паспелі. Імклівае наступленне Чырвонай Арміі прымусіла гітлераўцаў уцякаць. І гэта выратавала ад пагібелі бібліятэку па Пролетарскаму перавулку. Але ў якім страшным выглядзе яе засталі навуковыя работнікі! Кнігі былі звалены, як папала. Многія без пераплётаў, з абарванымі старонкамі. І толькі дзякуючы стараннем групы навуковых работнікаў сотні каштоўных кніг удалося выратаваць. Зараз яны расстаўлены ў належным парадку на полках. Тут многа літаратуры, выданай у XIX стагоддзі, гістарычныя зборнікі, энцыклапедыі, слоўнікі, ёсць беларуская літаратура, друкаваныя архіўныя матэрыялы. Тут-жа захаваліся дакументы, якія датычацца грамадзянскай вайны, архівы газет, матэрыялы аб першым перапісу.

Выратаваная навукова-даведчая бібліятэка мае вялікую каштоўнасць.

С. ЕФІМАЎ.

Год вялікай працы

Працоўныя горада Растова-на-Доне адзначылі гадавіну свайго вызвалення ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў выдатнымі поспехамі.

Амаль усе прамысловыя прадпрыемствы горада перавыканалі свае вытворчыя праграмы.

Аднаўляецца прамысловасць. Працуе завод Ростсельмаш. У яго цэхах зноў гудуць станкі, кіпіць праца. Уведзены ў строй завод «Красный Аксай». Прадпрыемствы харчовай, мясамалочнай і лёгкай прамысловасці выконваюць усе заданні па забеспячэнню Чырвонай Арміі і насельніцтва.

За год растаўчане аднавілі 790 тысяч квадратных метраў жыллёвай плошчы. Перасялілі з разбураных будынкаў на кватэры 81.000 чалавек.

Адноўлена праца ў 47 школах, арганізавана раздзельнае навучанне для хлопчыкаў і дзяўчынак. Тысячы дзяцей ідуць у школы. Пачаліся заняткі ў Растоўскім Дзяржаўным Універсітэце, у настаўніцкім і медыцынскім інстытутах, а таксама ў 9-ці тэхнікумах і педвучылішчах. У вузах і тэхнікумах навучаецца звыш 6 тысяч студэнтаў.

Пабудуем самалёт „Гомельскі воднік“

На мітынгу работнікаў аднаго з аднаўленчых атрадаў Днепра-Дзвінскага рачнога параходства выступіў электраманцёр комсамолец тав. Долгадзілін. Ён заявіў:

— На загад таварыша Сталіна мы павінны адказаць канкрэтнымі баявымі справамі. Я прапаную пабудаваць самалёт «Гомельскі воднік» і ўношу са сваіх асабістых зберажэнняў 1.000 рублёў.

Гэта прапанова горача падтрымана. На пабудову самалёта «Гомельскі воднік» калектыў атрада ў першы-ж дзень сабраў 85.000 рублёў.

Адкрыўся торфамеліяратыўны тэхнікум

Аднавіў сваю працу Беларускі дзяржаўны торфамеліяратыўны палітэхнікум. Зараз ён знаходзіцца ў Гомелі. Пры тэхнікуме працуюць курсы даследчыкаў торфазалежаў, дзесятнікаў па здабычы і сушцы торфу.

Асноўная маса настаўнікаў, якімі ўкамплектаваны тэхнікум, працавала ў ім і раней.

Пры тэхнікуме будуць адкрыты сталовая і бібліятэка-чытальня. Тэхнікум дасць рэспубліцы спецыялістаў па паліўнай прамысловасці.

Б. ПАРЭМСКІ.

ПЕРШАЯ ПРАДУКЦЫЯ ПТУШКАФЕРМЫ

ЦЕРАХОЎКА. **(Наш кар.).** У канцы студзеня гэтага года калгаснікі сельгасарцелі імені Варашылава (старшыня А. Салодкі), Ленінскага сельсовета, арганізавалі птушкаферму. На калгаснай ферме 108 курэй. Атрымана першая прадукцыя—225 штук яек, —якая прадана дзяржаве.

ПРЫБЫЛІ 130 ТРАКТАРАЎ З ТАМБОЎШЧЫНЫ

МОЗЫР. **(Наш кар.).** Для машынна-трактарных станцый Палесся, якія аднаўляюцца, прыбылі 130 трактараў з МТС Тамбоўскай вобласці. Тамбоўцы прыслалі ў Беларусь лепшыя машыны.

У ЛЕНІНГРАДЗЕ

На Балтыйскім, Віцебскім і Варшаўскім вакзалах у Ленінградзе ідзе падрыхтоўка да адкрыцця пасажырскага руху. Рамантуюцца дахі, службовыя і пасажырскія памяшканні. Ужо сфарміраваны саставы паяздоў, якія будуць курсіраваць па лініях Ленінград—Араніенбаум і Ленінград—Кінгісеп.

Новыя трамвайныя лініі будуць адкрыты ў бліжэйшы час у Кіраўскім раёне. Зараз пачаліся ўжо вялікія работы па аднаўленню Лермантаўскай трамвайнай падстанцыі.

ВЫПУСК НАСТАЎНІКАЎ

У Курскім педагагічным вучылішчы адбыўся выпуск настаўнікаў — першы пасля вызвалення горада ад фашысцкіх захопнікаў. Званне народнага настаўніка прысвоена 32 выпускнікам. Маладыя настаўнікі выехалі ў сельскія школы.

КАНЦЭРТ БЕЛАРУСКАЙ МУЗЫКІ ДЛЯ ФРАНТАВІКОЎ

БЕЛАРУСКІ ФРОНТ. **(Наш кар.).** У Н-скай воінскай часці служаць дзесяткі беларусаў. Многія з іх узнагароджаны ордэнамі і медалямі. Адзначаны камандаваннем беларус Селькін, шофер-беларус Кавалёў, Люба Казачок, якая ўзнагароджана медаллю «За боевое отличие» і другія.

Новая перамога войск Беларускага фронта—узяццё горада і вялікай чыгуначнай станцыі Рагачоў—важнага апорнага пункта праціўніка на Бабруйскім напрамку, а таксама 100 другіх пасялёных пунктаў, выклікала велізарны баявы ўздым у Н-скай часці.

У чэсць узяцця Рагачова быў праведзены мітынг, на якім байцы і афіцэры пакляліся дабіцца хуткага выгнання ворага з Беларусі. Для байцоў і афіцэраў быў наладжаны вялікі канцэрт беларускай музыкі.

Клуб-зямлянка запоўнена воінамі. Большасць прысутных—ордэнаносцы, усе яны ўдзельнікі баёў за Беларусь. Усе з захапленнем слухаюць песню кампазітара С. Палонскага «Наперад», якая кліча вызваліць Мінск—сталіцу Беларусі, франтавую застольную І. Любана, народныя беларускія песні. Не меншым поспехам тут карыстаюцца беларускія танцы «Юрачка», «Крыжачок», «Каза», «Лявоніха».

Як баявы кліч прагучэў верш беларускага паэта Пімена Панчанкі «Табе, Беларусь».

Праслухаўшы канцэрт беларускай музыкі ў выкананні артыстаў Беларускага дзяржаўнага ансамбля, байцы і афіцэры заявілі, што не пашкадуюць сіл, каб хутчэй вызваліць з фашысцкага палону ўвесь беларускі народ і яго цудоўную культуру.

Міжнародная ІНФАРМАЦЫЯ

Мітынгі і парады за граніцай у чэсць 26-й гадавіны Чырвонай Арміі

23 лютага ў Лондане адбыўся масавы мітынг у азнаменаванне 26-й гадавіны Чырвонай Арміі. На мітынгу прысутнічалі прадстаўнікі ўрадавых органаў, узброеных сіл Англіі, саюзнікаў і дамініёнаў, прадстаўнікі грамадскіх арганізацый і рабочых, занятых у 22 важнейшых галінах англійскай прамысловасці, а таксама члены совецкай калоніі ў Лондане на чале з паслом СССР у Англіі тав. Гусевым.

На мітынгу з прамовай выступіў міністр замежных спраў Герберт Марысон.

Многалюдныя мітынгі адбыліся таксама ў Мельбурне (Аўстралія) і ў Велінгтоне (Новая Зеландыя).

У Алжыры ў чэсць 26-й гадавіны Чырвонай Арміі адбыўся вялікі ваенны парад французскіх, амерыканскіх і англійскіх войск. На парадзе прысутнічалі члены Французскага Камітэта Нацыянальнага вызвалення, дэлегаты Французскай Кансультацыйнай Асамблеі, генералы саюзных армій, пасол СССР тав. Багамолаў і члены дыпламатычнага корпуса.

Натоўпы народа віталі войскі, якія ўдзельнічалі ў парадзе.

(ТАСС).

ДЗЕЯННІ АВІЯЦЫІ САЮЗНІКАЎ

ЛОНДАН, 25 лютага. (ТАСС). Афіцыйна паведамляецца, што ў ноч на 25 лютага самалёты англійскай бамбардыровачнай авіяцыі зноў зрабілі звыш 1.000 вылетаў. Асноўным аб'ектам бамбардыроўкі з'явіўся Швейнфурт, на які двойчы рабіўся налёт на працягу гэтай ночы. Апроч таго бамбардыраваны аб'екты ў Паўночна-Заходняй Германіі. 35 англійскіх самалётаў не вярнуліся на базы.

Раніцою 25 лютага былі атакаваны ваенныя аб'екты ў Паўночнай Францыі.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў ІТАЛІІ

ЛОНДАН, 25 лютага. (ТАСС). Галоўная стаўка войск саюзнікаў у Італіі паведамляе, што часці амерыканскай 5-й арміі палепшылі на асноўным фронце і на прадмостным умацаванні свае пазіцыі. Праціўнік прадпрыняў тры атакі: адну на асноўным фронце і дзве ў раёне Анцыо. Усе атакі адбіты. На фронце англійскай 8-й арміі ў радзе месц адбыліся сутычкі з ворагам, прычым праціўніку нанесены страты і ўзяты палонныя. На ўсіх франтах дзейнічалі патрулі.

24 лютага авіяцыя саюзнікаў зрабіла налёт на варожы аэрадром у Фабрыка ды Рома (Цэнтральная Італія), ваенныя аб'екты на ўзбярэжжы Югаславіі і на заходнім узбярэжжы Італіі.

Налёт амерыканскіх самалётаў на Германію

ЛОНДАН, 25 лютага. (ТАСС). Як паведамляе штаб камандавання амерыканскіх стратэгічных ваенна-паветраных сіл на еўрапейскім тэатры ваенных дзеянняў, 25 лютага вялікія злучэнні амерыканскіх цяжкіх бамбардыроўшчыкаў у суправаджэнні амерыканскіх і англійскіх знішчальнікаў атакавалі авіяцыйны завод у Рэгенсбургу, шарыкападшыпнікавы завод у Штутгарце і другія аб'екты ў Паўднёва-Заходняй Германіі. Усе гэтыя аб'екты размешчаны ў глыбіні краіны. Пры налёце на Рэгенсбург самалётам прышлося прайсці больш 1.100 міль. Лётчыкі адзначаюць паспяховыя вынікі бамбардыроўкі.

Амерыканскія цяжкія бамбардыроўшчыкі пяты ўжо дзень падрад падвяргаюць бамбардыроўцы германскія авіяцыйныя заводы.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

АДРАС РЭДАКЦЫІ: гор. Гомель, вул. Вароўскага, 10.